

عنوان مقاله:

مکاشفات عرفانی حافظ در اشعار و غزل های عرفانی

محل انتشار:

همایش بین المللی حقوق علوم سیاسی و معارف اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

افضل بلوکی - استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان گروه معارف

حمیرا میربهاءالدینی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

محمدعلی مصلح نژاد - عضو هیات علمی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

شرح و تفسیر همراه با نقد و بررسی سه غزل از غزل های عرفانی حافظ با نام های: در خرابات مغان نور خدا می بینم؛ خیز تا خرقة صوفی به خرابات بریم؛ دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند، را مورد توجه قرار داده و نقطه ی مشترک آن ها این است که وی در پی تجلیات جمالی و کمالی حضرت حق و بهره وری جان و تن از آن جلوه های بی مثال معشوق یگانه بوده و گاه جلوه گری های نورانی از محبوب و معشوق را می دیده و مشام جانش به بوی معطر معبود، عطراگین شده، حیات گرفته و شور و شعف می یافت. خواجه عارف شیرازی در لابلای اشعار عارفانه خود در پی سرکشیدن جرعه ای از محبت ناب و خالص رب الارباب بود.

کلمات کلیدی:

خرقة، وقت، خرابات، مغان، نور خدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/669434>

